

Heroj ubijen na najsvirepiji na#269;in

07/05/2009 13:02 by Administrator

Zahvaljujući humanosti bošnjačke porodice Ćumić i višje srpskih porodica je uspelo da preživi ustaški pokolj u Banjaluci 1941. godine, kaže Zoran Kopanja Ćije su pretke spasili Ćumići.

Kopanja, koji je rođen poslije Drugog svjetskog rata, kaže da mu je njegova pokojna baba Anka prišla kako su u zimu 1941. godine, kada su ustaše redom krenule po srpskim kućama i ubijale sve živo što su zicali, utočište našli kod Ćumića koji su ih sakrili u podrumu svoje kuće do završetka krvavog pira. Zbog svih tih događaja, Kopanja kaže da ih posebno boli na koji način je svoj život okončao Namik Ćumić koji je 1993. godine u svojoj kući u banjalučkom naselju Lauš svirepo ubijen noćem. "Da Namik i njegov otac nisu pomogli mojim precima, ja danas ne bih ni postojao", kaže Kopanja i tvrdi da komšije nikada ne bi dozvolile da se Namiku nešto desi. Prema njegovim riječima, i Namik je vjerovao svojim komšijama i zbog toga nije ni pomišljao da napusti kuću. Zoran kaže da su Ćumići tada spasili Anku i Stevu Kopanju i njihovu djecu Dragicu, Momila, Nikolu i Panteliju. Prema njegovim riječima, Ankina i Stevina djeca su iza sebe ostavila 15 potomaka koji i danas žive. Nažalost, istu sudbinu nisu doživjeli i njegovi rođaci koji nisu uspjeli da se sakriju 1941. godine, jer su svi ubijeni na svirepo način. Tako je njegove babe Anke i tava porodica zaklana u Drakuliću, a ustaše su posebno svirepe bile prema njevoj sestri kojoj su pletenice vezali i vukli je po seoskom putu dok nije umrla. Zbog svih tih događaja Kopanja kaže da kod svih komšija posebnu gorčinu ostavlja to što niko nije odgovarao za zločin počinjen nad ovdjekom koji je pokazao svoju veličinu u najtežim trenucima. Okružno tužilaštvo u Banjaluci je vodilo istragu protiv Miodraga Malića iz Kmešana za ubistvo Namika Ćumića. Protiv njega je bila podignuta i optužnica koja ga je teretila da je 1. septembra 1993. godine ubio sedamdesetogodišnjeg Namika. U optužnici se navodilo da je Malić u večernjim časovima došao do Ćumićeve kuće, razbio staklo na ulaznim vratima, proturio ruku kroz otvor i otključao vrata. Dalje se opisuje da je ušao u kuću i u spavaćoj sobi pronašao Ćumića od kojeg je tražio novac, ali da starac nije htio da mu kaže, nakon čega ga je ubio. Prema navodima optužnice, on je Ćumića izbo noćem i etiri puta po grudima i preponama i nepoznatim predmetom ga udario višje puta po glavi. Malić nije priznao ubistvo, a Sudsko vijeće kojim je predsjedavao sudija Željimir Lepir ga je u februaru 2007. godine oslobodilo svih navoda optužnice. Iste godine je i Vrhovni sud potvrdio oslobođajuću presudu što je ujedno i označilo da se Maliću višje ne može suditi za ovo djelo. Razlog za oslobođanje je bio nedostatak dokaza, a kako "Nezavisne" nezvanično saznaju, dokazi za ubistvo Ćumića ali i ubistva Marije Marušić i Ratomira Dragoljića, za koje je takođe suđeno Maliću, su nestali tokom rata iz banjalučke policije pod nerazjašnjenim okolnostima. Autor: Rade Ćegrt Izvor vijesti: Nezavisne